

af en Formand blandt de Mænd, som de communale Raad have udnævnt. Tarationsmændene ville jo i Kjøbstæderne i Reglen blive valgte mellem de Haandværksmestre, som maae antages at have bedst Indsigt i Kjøbstædernes Eiendomsforhold, navnlig da mellem Muurmestre og Tømmermestre, og paa Landet navnlig mellem den mere intelligente Deel af Jordbrugerne. Men Formandsvalget mellem de saaledes udnævnte Tarationsmænd vil uden tvivl mange Steder medføre særdeles Vanstueligheder paa Grund af de Fordringer, der ifølge de ham ved Lovudkastet betroede Functioner maae stilles til ham. Formanden skal for det Første til de forskjellige Tarationsforretninger udvælge tvende Mænd blandt de udnævnte Tarationsmænd, og han skal ved at vælge mellem disse i mine Tanker ikke blot tage Hensyn til, at de ikke maae staae i Slægtskab eller Svogerskab til Requirenten, men han bør vistnok ogsaa dermed tage andre Hensyn, som hidtil sædvanlig ere tagne i Betragtning af Retsbetjenten, saaledes f. Ex. Vedkommendes økonomiske Forhold og de vedkommende Tarationsmænds hele Stilling til Requirenten. Det kan saaledes i Reglen ikke ansees for rigtigt til Tarationsmænd over en fast Eiendom at vælge Requirentens Haandværkere eller Personer, som ere gjældbundne til ham. Disse og forskjellige andre Hensyn synes at udkræve, at den, der udnævner Tarationsmændene, bør staae i et noget overordneth Forhold. Formanden skal dernæst ikke alene have megen Nafhængighed til forskjellige Sider, men ogsaa Evne til at lede Forretningerne og endvidere til at expedere dem. I de Kjøbstæder, hvor der er Stadsingenturer og Bygningsinspekturer, vil det nu vel være nogenlunde let at faae en saadan Formand, men saadanne Functionairer foresindes, som bekendt, ikke hyppig i Kjøbstæderne.

Motiverne til Lovudkastet indeholde Oplysninger om, hvorfor den nuværende Tingenes Orden i det Hele forkastes, og hvorfor man navnlig ikke længere mener at kunne bruge Retsbetjentene ved Tarationsforretningerne. Det hedder nemlig derom i Motiverne, at den Andeel, som Lovgivningen hidtil har tillagt Retsbetjentene i Tilveiebringelsen af Tara-

tionsforretninger, maa ansees for at være for stor, og at den vedkommende Dommer navnlig neppe altid er i Besiddelse af et saadant Kjenndskab til Jurisdictionens Beboere, at det kan forudsættes, at han skulde være istand til at vælge de til Tarationen fortrinligst skiftede Mænd. Jeg kan imidlertid aldeles ikke være enig heri. Jeg troer tværtimod, at Retsbetjenten er bedre skiftet end de fleste Andre til at udvælge Tarationsmændene, idet han staaer i en fuldkommen nafhængig Stilling og kan tage Hensyn til saadanne Forhold, som den Formand, der ifølge Lovudkastet skal bestilles, neppe altid vil kunne skjænke tilbørlig Bægt og Opmærksomhed. Det hedder endvidere i Motiverne med Hensyn til Retskriveren, der hidtil i visse Tilfælde har havt at lede Forretningerne — nemlig naar de Gaar, der søgtes, overstege 500 Rd. —, at han efter sin hele Uddannelse neppe kan ansees fortrinlig skiftet til at lede disse Forretninger og vejlede Tarationsmændene under Udførelsen af deres Hverv. Heller ikke dette forekommer mig at være begrundet. Jeg troer, at en Retskriver, der i det Hele er skiftet til at bestride sit Embede, ogsaa i Reglen som praktisk Jurist maa have saamegen Indsigt, at han kan sætte sig tilstrækkelig ind i Forholdene og tilbørlig lede Tarationsmændene, navnlig da disse jo for Fremtiden ifølge Lovudkastet skulle forsynes med de fornødne Instructioner fra Justitsministeren. — Med Hensyn til disse Instructioner skal jeg iøvrigt tillade mig at udtale det Ønske, at Udkastet til samme maa blive meddeelt Rigsdagen. Instructionerne skulle jo nemlig slutte sig til Loven og paa en Maade supplere den, og det gaaer saaledes formeentlig ikke godt an at paalægge Tarationsmændene at følge dem, uden at den Lovgivende Magt iforveien har gjort sig bekendt med deres Indhold.

Forøvrigt antager jeg ikke, at det, dersom Lovudkastet gik uforandret igjennem, for Fremtiden just vilde blive saa let at faae faste Tarationsmænd. Lovudkastet indeholder jo nemlig den Bestemmelse, at de skulle være villige dertil, og det vil altsaa berøve paa Enhver, som udnævnes dertil, at frastige sig dette Hverv. Lovudkastet bestemmer deshos en Be-